

at gjøre. For det Første henviste han til den Fare, for hvilken de skulde være udfatte, som fremmede Personalunionen. Deraf maatte Mange komme til at troe — thi ellers var det dog meget lidt beleiligt at komme med en saadan Ytring —, at jeg hørte til dem, der fremme Personalunionen (Hage: Jeg sagde netop det Modsatte). Man hører i Almindelighed ikke, naar det ærede Medlem siger saadanne advarende Ord, men derimod, naar han henkaster Noget, som skal ramme Personer, saa bliver der lagt mere Mærke dertil. Personalunionen, mine Herrer! fremmer de meest, som tale meest derom. Er der Nogen, som vil forhindre, at Danmark hører op, det være ved Personalunion eller nogen anden ubetimelig Union, saa ti dermed og lad det ligge. I Svrigt skal jeg sige een Ting, at jeg er fuldkommen objectiv overbeviist om, at Alt, hvad der indtil Dato har været talt om Personalunion siden Slesvigs og Holsteens Afsondring fra Danmark, siden Fredslutningen og under Fredslutningen, er Visvas, der er ikke et Ord sandt deri, ligesaalidt som der har været nogen alvorlig Tale om at give os en Stump af Slesvig tilbage; men ingen af Delene naae vi ved at bringe den Art Sager paa Bane, ved her at vige tilbage fra at haandhæve den politiske Statsmagts Ret ligeoverfor dem, der ville bryde den. Ville vi her i Landet bidrage til at holde Danmark sammen, saa lad os ikke skaffe Paragrapher ind i Loven, efter hvilke den ene Provinds gaaer bort fra os efter den anden. Det ærede Medlem sagde ved samme Leilighed, at naar jeg med mit livlige Hoved — En taler om mit gamle Hoved, en Anden om mit livlige Hoved, men lad mit gamle og livlige Hoved være, som det er — kom i et fremmed Land, og der blev holdt Forsamlinger, som angik mit Fædreland eller andre politiske Forsamlinger, saa vilde jeg sandsynligviis møde derved. Nu har jeg levet mellem 12 og 14 Aar i Udlandet og har aldrig sat min Fod indenfor nogen saadan politisk Forsamling (Afbrydelse af Hage).

Formanden: Maa jeg anmode om ikke at afbryde Taleren.

Tsberning: Jeg har levet i et fremmed Land paa en Tid, hvor man arbejdede af alle Kræfter paa at stifte hemmelige Forbindelser, og hvor man endog holdt underhaanden hemmelige Forsamlinger. Jeg har været indbudt til at deeltage i hemmelige Foreninger, og det paa forskjellige Steder, jeg har levet med Italienerne, jeg har levet mellem Polakker, der polakkiserede, men jeg har studeet tilside og fordymt hele det Kram af hemmelige Forbindelser og den Art Foreninger, jeg har skammet mig ved nogenstunde at tage Deel deri, og naar jeg havde formodet, at mit Fædreland skulde have været Gjenstand for Dmtale i det fremmede Land, saa havde jeg doobest holdt mig derfra. Jeg er i det Hele taget bange for at have to Eder paa eengang at skulle forsvare, derfor holder jeg mig under saadanne Omstændigheder fast til den ene.

Om § 73 i det Hele, dens Gjenindsættelse, dens Gjenoptagelse eller Udelabelse har det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sagt det Væsentlige af, hvad der kan siges. Han har gjort en alvorlig Indsigelse mod det Udtryk, der er brugt af et æret Medlem (Klein), at det var en Tendesparagraph fra vor Side. Der er med Hensyn til denne Paragraph ingen anden Tendes fra min Side end at møde den fordymmelige dagligdags Skik, som mere og mere udvikler sig, ikke at vide, hvor Udlandet er og hvor Indlandet er, at forverle disse to Ting af en Slags personlig Hærlighed, og Gud veed hvilke andre Følelser (Hage: Hvad er det?). Det er ganske simpelt, at mange Personer, mange Folk her i Landet have viist til forskjellige Sider, at de troe, der er en anden Slags Forbindelse med Slægtskab til den ene Side eller Slægtskab til den anden Side end den, som er simpelt og klart forenelig med Statens egen Sikkerhed. Det ærede Medlem sagde, at, dersom den af os foreslaaede § 73 skulde blive